

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄: ΑΙΤΗΜΑ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ ΜΑΣ Η ΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ ΣΕ ΑΓΑΠΩ ΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ

Το απόγευμα της Τρίτης 1ης Οκτωβρίου ε.έ., η ΑΘΜ, ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, κ.κ.Θεόδωρος Β΄, συμμετέχων στην καταληκτική εκδήλωση της συναντήσεως που οργάνωσε η Κοινότητα του Αγίου Εγιδίου στη Ρώμη υπό τον τίτλο Το Κουράγιο της Ελπίδας, ανέπεμψε δήση υπέρ της ενότητος και της ειρήνης του κόσμου στην Basilica di Santa Maria in Ara Coeli, λαβών αφόρμηση από το απόσπασμα 3, 26-28 της Παύλειας Επιστολής Προς Γαλάτας: «Ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ Έλλην, ουκ ένι δούλος ουδέ ελεύθερος, ουκ ένι άρσεν και θήλυ• πάντες γαρ υμείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού.» Συγκεκριμένα επεσήμανε:

Αίτημα επιτακτικό των καιρών μας είναι η επίτευξη μιας νέας ενότητος στα πρότυπα της δημιουργίας του κόσμου και του ανθρώπου από τον θεό. Ο θεός δημιούργησε τον κόσμο και τον άνθρωπο από αγάπη και με ελευθερία, χωρίς ανάγκη, και, διά της προσωπικής Του ενεργείας, επικοινωνεί και σχετίζεται με τον έτερό Του, τον κόσμο και τον άνθρωπο. Έτσι και ο άνθρωπος οφείλει να ανασυστήσει τη ζωή του στην πραγματική της διάσταση: ζω σημαίνει όχι απλά υπάρχω, αλλά συνυπάρχω και συμπράττω με τον έτερο, τον διαφορετικό, τον αλλιώτικο, τον αντίθετό μου.

Αίτημα επιτακτικό των καιρών μας είναι η υπέρβαση της αυθαιρεσίας εις βάρος του συνανθρώπου μας και ο, άνευ όρων και ορίων, σεβασμός της ελευθερίας του στα πρότυπα της θείας δωρεάς της ανθρωπίνης ελευθερίας. Ο θεός έδωσε στον άνθρωπο ελευθερία, μέσω της οποίας ο άνθρωπος αποκτά συνείδηση του εαυτού του και ικανότητα ανοδικής πορείας προς τον θεό. Ο θεός δεν παραβιάζει την ελευθερία του ανθρώπου, ακόμα και όταν αυτός ακολουθεί τον δρόμο της πτώσεως. Έτσι και ο άνθρωπος οφείλει να επαναπροσδιορίσει την ελευθερία του: ελεύθερος δεν είναι αυτός που κάνει μόνο ό,τι θέλει, αλλά αυτός που πράττει εκείνο που θέλει• ελεύθερος δεν είναι εκείνος που επιβαρύνει τους άλλους με τις δικές του επιλογές, αλλά εκείνος που αναλαμβάνει το βάρος των ευθυνών του.

Αίτημα επιτακτικό των καιρών μας είναι το καρτεσιανό αξίωμα «σκέφτομαι άρα υπάρχω» να μετατραπεί σε «αγαπώ άρα υπάρχω» στα πρότυπα της απροϋπόθετης αγάπης του θεού για τα δημιουργήματά Του. Ο θεός από αγάπη ενηθρώπησε για να θεωθεί ο άνθρωπος με ελευθερία. Έτσι και ο άνθρωπος οφείλει, όταν αγαπά, να θυσιάζει, έστω και εν μέρει, την ελευθερία του για χάρη του άλλου, διότι η ανθρωπίνη ύπαρξη καταξιώνεται μόνο στην κοινωνία της αγάπης.

Αρχηγός της κοινωνίας της αγάπης είναι ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, ο οποίος απεκατέστησε την ιερότητα και το μεγαλείο του ανθρωπίνου προσώπου, καταργώντας τον κόσμο της διασπάσεως, της αλλοτριώσεως, των φυλετικών διακρίσεων, και του μίσους. Ο Χριστός προσέλαβε ολόκληρο το ανθρώπινο γένος και το ανασυνέθεσε στην οργανική του ενότητα. Η ενότητα αυτή δεν είναι στατική και μονοδιάστατη. Έχει δυναμική ποικιλία, γιατί η ενότητα επιτυγχάνεται με την κοινωνία των προσώπων, κατά το πρότυπο της ενότητας των τριών Προσώπων της Αγίας Τριάδος.

Ο Κύριος μας, ως 'βασιλεύς δικαιοσύνης' (Εβρ. 7,2), απεκήρυξε τόν 'αγαπώντα την αδικίαν' ως 'μισούντα την εαυτού ψυχήν' (Ψαλμ. 10,5) και διεκήρυξε ότι στη βασιλεία Του δεν θα υπάρχει τόπος για έχθρα και μισαλλοδοξία, καθώς 'συμβοσκηθήσεται λύκος μετ' αρνός, και πάρδαλις συναναπαύσεται ερίφω, και μοσχάριον και ταύρος και λέων άμα βοσκηθήσονται' (Ησ. 11,6).

Προσευχόμεθα λοιπόν σήμερα να επανέλθει ο κόσμος στο αρχικό του κάλλος, καθώς ο θεός 'εποίησε εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων κατοικείν επί παν το πρόσωπον της γης' (Πράξ. 17,26). Προσευχόμεθα σήμερα να εκλείψει η αυθαίρετη αξιολογική διαφορά μεταξύ των ανθρώπων ως παράγων διαβαθμίσεως των δικαιωμάτων τους. Προσευχόμεθα η ενότητα να παγιωθεί επί της αξιωματικής αποδοχής του δικαιώματος της

διαφορετικότητα των ανθρώπων. Προσευχόμεθα να κατακρημνισθεί ο μεσότοιχος της προκαταλήψεως, που πρώτος ο Κύριός μας έριξε απαντώντας στο ερώτημα 'και τις εστίν μου πλησίον' (Λουκ. 10,29) διά της αποπλιστικής παραβολής του καλού Σαμαρείτη.

Προσευχόμεθα να ριζώσει, να ανθίσει και να καρπίσει το δένδρο της ειρήνης επί του εδάφους που λιπαίνει η ομολογία ότι κάθε άνθρωπος, ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, εθνικότητας, θρησκείας, γλώσσας, είναι φορέας ισότιμος της εικόνας του Θεού. Προσευχόμεθα η ζωή στον κόσμο μας να γίνει ειρηνική, έχοντας κατά νου ότι ζωή σημαίνει πρώτα και πάνω από όλα συμβίωση, σχέση με τον άλλο, τον διαφορετικό, πλην καθολικώς προσληφθέντα από τον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Αμήν!